

flaae Indskrænkninger med Hensyn til Affætningen af Øllet, med Hensyn til Forbruget. Men naar man nu gaaer ud fra, at der er liden eller ingen Forskjel i Bessætningen eller i Fordeelagtigheden af at drive Bryggerier i Kjøbstæderne og paa Landet, kan jeg ikke indrømme, at den Forskjel, der finder Sted i Bessætningen, skulde kunne have Indflydelse paa, at Bryggerierne ikke skulde kunne bestaae i Kjøbstæderne, og at den Ialsald af Hensyn til Bryggerierne i Kjøbstæderne skulde være af den Natur, at man ikke skulde indrømme Beboerne af Byerne de Fordele, som for dem vilde udspringe af at have enten bedre eller billigere Øl, end Kjøbstadbryggerierne hidtil have kunnet levere. Udvalget har heller ikke troet at burde foreslaae nogen betydelig Indskrænkning med Hensyn til denne Affætning af Øllet, men den har tilraadt, at man skulde udsætte at ordne denne Deel af Sagen, nemlig Øllets Affætning, indtil der engang kunde udfomme en almindelig Lov om Ølbryggerierne. Jeg synes, at man meget godt kan gaae ind paa at ordne denne ene Næringsfag for sig, og jeg veed ikke, hvorfor man skulde adstyre det til Fremtiden at faae den tilendebragt, naar man tidligere har anset over, at Næringsforholdenes Ordning i det Hele udfydes. Den Indskrænkning, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet med Hensyn til Salget af Øllet, er i og for sig saa ubetydelig, at den jo ikke kan have nogen Indflydelse paa Concurrencen; thi den Næringskat, som derved tilsigtes at skulle paalægges Ølbryggerierne paa Landet, vilde jo paa ingen Maade kunne have Indflydelse hverken paa Prisen eller paa Godheden af det affættende Product; men jeg synes, at naar man indrømmer, at Ølbrygningen skal være fri, bør man ogsaa indrømme, at Ølbrikningen skal være det; thi det kan kun liden nytte, at Øllet kommer ind til Byen, naar det ikke maa faae Lov at sælges. Øllet er en Vare, som Folk i Regelen ikke forsyne sig med længe i Forveien; det er Noget, man vil have i det Dieblisk, man trænger til det. Naar nu ifølge Udvalgets Indstilling Affætningen af det udenfor Byen producerede Øl skulde indskrænke sig til et enkelt Udsalgstid, hvoraf der skulde svares Afgift, vilde jo Byens Beboere, forudsat

at Øllet var der enten billigere eller bedre, ikke kunne nyde godt deraf, fordi det vilde være for langt for dem at søge det. Jeg troer, der er en vulgair Talemaade, som hedder, „der er langt til Øllet“, og den vil i dette Tilfælde, troer jeg, faae en sand og virkelig Betydning og en ny Berettigelse. Men der er foruden denne Betragtning en anden, som jeg synes, man maa fastholde, det er nemlig den, at naar man indrømmer Kommunen Ret til at beskatte de Productioner, som finde Sted udenfor Byen, naar man lægger der en Skat paa Forbruget af Næringsmidler, saa er det jo dog, forekommer det mig, kun at indføre en Consumtionsafgift, og det synes dog forunderligt, om man i dette Dieblisk vilde til Gavn for Kæmnerkassen indføre en Consumtionsafgift, som man nylig har affærrt til Skade for Statskassen. Hermed skal jeg foreløbigt lade det beroe indtil Sagens videre Behandling.

Dahl: Det har tidligere navnlig paa den grundlovgivende Rigsforsamling været udtalt mod det Princip, der blev gjort gjældende i Valgloven, at Kjøbstædernes Interesse stod Fare for ikke tilstrækkeligt at blive beskyttede. Jeg har aldrig deelt en saadan Frygt, det har været min Overbeviisning, at Kjøbstæderne, naar man undlod Klassevalg, vilde fuldkomment blive sikrede og beskyttede. Jeg troer egentlig ikke, at det er Kjøbstædernes Interesse, som man kan sige der repræsenteres af den Mening, som Udvalgets Majoritet her har gjort gjældende. Det er min Overbeviisning, at det ikke er i Kjøbstædernes Interesse, at de saaledes paa en vis Maade udfondres fra Landet, men det vil dog af Mange siges, at Kjøbstædernes Interesse her var varetaget, og saaledes vil det visst ogsaa vise sig fremdeles, idetmindste staaer $\frac{3}{4}$ eller $\frac{2}{3}$ af det arede Udvalg i dette Tilfælde paa hvad der fra flere Sider maaffee vil siges at være Kjøbstædernes Interesse, men jeg gjentager det, jeg antager det ikke for Kjøbstædernes Interesse. Det arede Udvalg har meent, at det samme maatte gjælde om Ølbrygning, som om Rugbrødsbagning, og da det er forbudt Rugbrødsbagere at indføre Brød i Kjøbstæderne, maa det ogsaa være Ølbryggerne forbudt. Det mener, at derimellem